Četvrtak, 27.08.2015.g.

U knjižici "POMOZITE SAMI SEBI PA ĆE VAM I BOG POMOĆI", a

koju je napisao jedan dragi svećenik, obraćenik sa protestantske vjere na

katoličku vjeru, brat Ignatius Mary, on opisuje sedam koraka kako doći do

promjene vlastitog života s kojim nismo zadovoljni. On ih je ovako

pobrojao:

1. OBRAĆENJE

2. KAJANJE

3. ISPOVIJED

4. OTKLANJANJE NAJVEĆIH ZAPREKA

5. SPOZNATI TKO SMO U KRISTU

6. SLAVITI BOGA, MOLITI I POSTITI

7. ŽIVJETI PO VJERI I OSTATI VJERAN

Osim četvrtog koraka, "OTKLANJANJE NAJVEĆIH ZAPREKA", a koje

sam opisao u prethodnim člancima, još me posebno dotaknuo njegov

peti korak po nazivom "SPOZNATI TKO SMO U KRISTU".

Evo što piše u njemu:

"Da bi se postigla sloboda, važno je znati tko ste u Kristu. Bog

je krštenima da moć da postanu djeca Božja *(usp. Iv 1,12.).*

Stoga treba preispitati predodžbu (sliku) koju imate o sebi,

afirmirati istinu o Bogu i o sebi, o svojim odnosima i stavovima

prema Njemu i sagledati realno kakav život živite. *(podrobnije o*

ovoj temi pogledajte u Katekizmu katoličke crkve, 1691-1698, pod

naslovom ŽIVOT U KRISTU)

Naši stavovi često pokazuju da ne poznajemo dovoljno svoje

dostojanstvo, identitet djeteta Božjeg. Važno je znati na kakav

nas je položaj Bog uzdigao u Kristu. To nas potiče da

uspostavimo bolji odnos s njim ali i da budemo neustrašivi pred

silama zla. *(Usp. Lk 10,19)*

Na ovome području postoje mnoge samoobmane!

Na primjer, možemo govoriti sebi: "neću uspjeti" ili "volio bih

da mogu vjerovati u to, ali ne mogu". Ili se možda događaju i

izravnije obmane i poricanja koja se tiču Božjih obećanja za

nas, djecu Njegovu.

Područja na kojima možemo pasti u zabludu su uglavnom

slijedeća:

SAMOOBMANA (govoriti sebi stvari koje nisu istinite)

- ***slušati Božju riječ, ali misliti da ne moramo tako činiti***

(Jak 1,22; 4,17)

- ***misliti da nemamo grijeha i da ne griješimo (Iv 1,8)***

- ***misliti da nas je Bog napustio (Rim 8,35-39)***

- ***misliti da nas Bog ne voli (Iv 3,16)***

- ***misliti da nam Bog ne može i neće oprostiti (Iv 1,9)***

- ***misliti da nešto jesmo iako to nismo (Gal 6,3)***

- ***vjerovati da nećemo žeti ono što sijemo (Gal 6,7)***

- ***misliti da smo pametni i mudri zato što živimo u 21.***

stoljeću (1 Kor 3,18-19)

- ***misliti da će nepravednici doći u nebo (1 Kor 6,9)***

- ***misliti da se možemo družiti s lošim društvom a da pri***

tom nećemo biti korumpirani (1 Kor 15,33)

- ***misliti da je pravedno ne prihvaćati obraćenike koji su***

nekada bili progonitelji (1 Kor 15,9)

- ***misliti da se ne moramo ispričati za zlo koje smo drugima***

nanijeli (Lk 19,8)

- ***misliti da ništa ne vrijedimo i da je bolje da ne postojimo***

(Iz 43,4)

SAMOOBRANA (kada se branimo umjesto da vjerujemo

Kristu)

- ***protivljenje (svjesno ili nesvjesno)***

- ***maštanje (bijeg iz realnog svijeta)***

- ***emocionalna izolacija (povlačenje u sebe kako bi se***

izbjegla odbačenost)

- ***bijeg u prošlost (odlazak u manje opasno vrijeme u***

prošlosti)

- ***krivo prebacivanje (iskaljivanje svoje frustracije na***

drugome)

- ***projekcija (prenošenje vlastitog problema na drugoga,***

okrivljavanje drugih)

- ***racionalizacija (braniti se putem verbalnih izljeva)***

Da bismo se uhvatili u koštac s ovakvim ili sličnim obmanama,

moramo se vježbati u vjeri.

Vjera je odaziv na Istinu koju je Bog objavio. Ona je Božji dar

ali joj i mi moramo dati svoj slobodni pristanak!

Ona je izbor a ne osjećaj. Ako kažemo: "Ja želim vjerovati

Bogu, ali jednostavno ne mogu", onda sami sebe obmanjujemo.

Naravno da možemo vjerovati Bogu, jer nam Bog daje tu milost.

Vjera je nešto što odlučujemo činiti i živjeti a ne nešto što

trebamo osjećati pa da bismo onda činili.

Vjerovati u istinu ne čini istinu istinitom, nego je to istina (po

sebi) i zbog toga u nju vjerujemo…

… Kada spoznajemo istinu o sebi, prevladavamo varke

"samoobmane" i "samoobrane", budući da nas one sprječavaju

uvidjeti tko smo. Spoznavanje Istine omogućuje razumijevanje

naše vjere i položaja u Kristu, jer po Kristu naši životi imaju

smisao i puninu…"

"JER PO KRISTU NAŠI ŽIVOTI IMAJU

SMISAO I PUNINU ..."

KAKO SU SAMO ISTINITE OVE RIJEČI!

Koliko puta sam sam sebi i drugima govorio i obrazlagao zašto vjerujem

u GOSPODINA BOGA TROJEDINOG I NJEGOV DUHOVNI SVIJET!

Upravo zato što sam ovo dobio za spoznati.

U najtežim kušnjama koje sam prolazio od mojeg obraćenja, kada sam

uvijek došao do zida i nisam više mogao dalje, u mojem srcu i duši

dogodilo se nešto što se samo može protumačiti na ovaj način. DOŠAO

JE KRIST GOSPODIN I RIJEŠIO PROBLEM. I duhovni i materijalni.

Ili, gledajući ove silne patnje na sve strane svijeta, ljudi i cijelih naroda,

čovjek se jednostavno izgubi jer to sve skupa nema smisla. Tolika patnja i

bol. To sve skupa nema smisla…

Ako je to sve što postoji, ovaj svijet i patnja na njemu, onda to sve skupa

nema smisla.

Ali, kada sve to pogledamo kroz VJERU DA GOSPODIN BOG

POSTOJI I NJEGOVO KRALJEVSTVO BOŽJE, KOJE NIJE OD

OVOGA SVIJETA NEGO OD ONOG KOJI DOLAZI POSLIJE

NAŠE ZEMALJSKE SMRTI, KADA O TOME RAZMIŠLJAMO,

TRAŽIMO ODGOVORE, PRIHVATIMO I POČNEMO U TO

VJEROVATI, ONDA SVE DOBIJE SMISAO.

Gledati svijet oko sebe samo materijalnim, ovim našim zemaljskim

očima, BEZ VJERE, ne može nam ništa drugo ni donijeti nego obilje

izgubljenosti, razočaranosti, depresije, ljutnje … NIŠTA NEMA

SMISLA. NI NOVAC NI VLAST NI ČAST.

Kad bilo što od toga ostvarimo čemu smo prije jako stremili, misleći da će

nas ispuniti i potpuno zadovoljiti, prije ili kasnije doživimo razočarenje.

NIJE ONO ŠTO SMO HTJELI BITI I POSTIĆI. NEŠTO NEDOSTAJE.

I TO NAS ONDA PRATI DO KRAJA NAŠIH ŽIVOTA. PRIZNALI MI

TO ILI NE.

Ljudi sa vjerom u srcu drugačije doživljavaju sve svoje probleme i

probleme dragih ljudi oko sebe. Čine što mogu a ostalo prepuste

GOSPODINU BOGU.

I NJIMA SVE IMA SMISLA. I PATNJA I MUKA I ODBAČENOST I

NEIMAŠTINA.

ONI U SRCU NOSE ČVRSTU VJERU DA ĆE SVE BITI DOBRO.

ONI U SRCU NOSE ČVRSTU NADU DA ĆE SVE BITI DOBRO.

I, ŠTO JE NAJBITNIJE, ONI ŽIVE!

JER, NE ŽIVI SE U NOVCIMA, STVARIMA, VLASTI I ČASTI.

NE, ČOVJEK ŽIVI SAMO U SEBI!

SAMO U SEBI ŽIVIŠ!

AKO U TEBI, U NUTRINI KOJU SAMO TI POZNAJEŠ, NE

ŽIVI RADOST I MIR SVAKODNEVNOG ŽIVOTA, ONDA NE

ŽIVIŠ NI TI!

TI I TAKVI LJUDI ONDA SU U SEBI VEĆ MRTVI! ILI

UMIRU.

KAKO JE TO STRAŠNO BITI MRTAV U SEBI, BITI HODAJUĆI

MRTVAC!

O, IMA TAKVIH LJUDI OKO NAS…

A VJERUJEM DA I SVATKO OD NAS, KOJI MOŽDA SADA IMAMO

TAJ MIR I RADOST U KRISTU GOSPODINU, JAKO DOBRO

POZNAJE ŠTO TO ZNAČI UMIRATI U SEBI.

BEZ NADE, BEZ VJERE, BEZ SUTRA!

Nemojte to dozvoliti ni sebi ni drugima oko sebe. Nemojte dozvoliti da

ljudi oko vas "umiru"!

Tomu služe i ova vjera i ove spoznaje što nam je Gospodin dao za

spoznati. Nije to naše, On nam je to dao da pomognemo drugima oko

sebe.

Pa ako treba, prvo NATJERAJTE sebe da živite, da stvarno živite! I prvi

dio ovog članka služi tome. Upoznajmo se i natjerajmo se da u svoje srce

i svoj svakodnevni život ubacimo čim više ISTINE, VJERE, MIRA I

RADOSTI.

MORAMO TRAŽITI SVOJE ODGOVORE JER NITKO OD NAS

NE ZNA ŠTO JE GOSPODIN ZA NJEGA PREDVIDIO U

DALJNJEM DIJELU NJEGOVOG ŽIVOTA.

BUDIMO ŽIVI!

I POMOGNIMO DRUGIMA OKO SEBE DA PONOVNO OŽIVE!

ISTINA, RADOST I MIR NEKA NAM U TOME POSLUŽE.

AKO TO IMAMO U SEBI, DAJMO TO I DRUGIMA OKO SEBE.

AKO NEMAMO, TRAŽIMO I DOBIT ĆEMO.

VJERUJTE, STVARNO JE TAKO.

I SVE ĆE DOBITI SMISAO …

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI LJUBLJENI

BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI U SVE

VIJEKE VJEKOVA!

PRESVETA DJEVICE, MOLI ZA NAS!